

(P. Munch) udtalte om Bestræbelserne for at skaffe os et stærkt Militærvæsen, at dette Militærvæsen skaber Skade og Fare, at Københavns Befæstning betyder dette, at der altid vokser Mistanke op imod os, Frygt for, at den ene af de fremmede Magter kan bruge os mod den anden. Men her overser det ærede Medlem fra Langeland, at Faren for os bestaar deri, at vi mod vor Villie kunne blive tvungne af den ene krigsførende Magt til at fremme dennes Interesser til Skade for den anden, og denne Betvingelse af vor Villie sker lettest og hurtigst ved Angreb paa København. Derfor er det et Maal for alle Forsvarsvenner at hindre Hovedstaden i at falde i en fremmed Stats Magt, om der end er en forskellig Opfattelse af de hensigtsmæssigste Midler til at naa dette Maal. Faren for os er netop vor Svaghed, der kan bringe den ene krigsførende Magt til at overfalde os, fordi den frygter for, at vi ikke formaa at modstaa dens Fjendes Forsøg paa at tvinge vor Villie.

Efter min Formening ere Principerne i den højtærede Regerings Forslag til Ordning af vort Forsvarsvæsen i Stand til at skaffe os saa stor Sikkerhed mod denne Fare, som vi efter Omstændighederne kunne opnaa. Derfor ønsker jeg, at der ved Forhandling om disse Lovforslag maa kunne naas et Resultat, som kan godkendes af de ansvarlige sagkyndige. Der er jo allerede medgaaet lang Tid til Overvejelserne, ganske sikkert for lang Tid. For mig stiller det sig derfor nu som nødvendigt, at man hurtigst muligt søger at faa gennemført Forsvarslovene, og det er mit Haab, at dette skal lykkes ved Forhandling mellem de forsvarsvenlige Partier, som ere interesserede i, at der tilvejebringes Betingelser for, at der kan drages virkelig Nytte af Forsvarsudgifterne. Eksempelvis skal jeg pege paa Lovforslaget om Fodfolkets Forsyning med ny tidssvarende Ammunition. Forsøgene have vist, at det danske Fodfolk for Tiden under en Kamp kun kan opnaa halv saa stor Virkning som det fremmede Fodfolk, der kan komme til at angribe det, medens denne Mangel kan afhjælpes ved Forsyning med nye Patroner. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at den danske Rigsdag virkelig skulde lade Sommeren gaa til Ende, før den opfylder det Krav, som billigvis kan stilles af den værnepligtige Ungdom, at dens Vaaben ikke bør være halv saa gode som en mulig Fjendes. Det er paa højeste Tid, at denne Mangel af-

hjælpes. Og det samme gælder om adskillige andre af de fremsatte Forslag. For enhver, der blot tænker sig Muligheden af en Krig, maa denne Følelse af Ansvar være af Betydning. Derfor nærer jeg den Forvisning, at denne Sag maa kunne føres til en lykkelig Afslutning, forhaabentlig inden der spildes for meget af den belejlige Tid — jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til, hvad den højtærede Forsvarsminister derom har udtalt.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg skal til den sidste ærede Taler sige, at hvis det ærede Medlem mener, at han ved indirekte og forblommede Sigtelser mod andre Medlemmers personlige og politiske Paalidelighed kan gøre os alle her i Salen lige, regner det ærede Medlem fejl. Den Plan vil mislykkes. Ved det ærede Medlem klæber siden Kassemataffæren den af mig i Gaar fremdragne Betegnelse. Og ikke alene det. Men det ærede Medlems hele Holdning som Medlem af det første Venstreministerium, og medens Forsvarskommissionen sad, var et Brud paa givne Forudsætninger. Thi det var den politiske Forudsætning for, at det ærede Medlem var Krigsminister den Gang, at han ikke arbejdede paa at udbedre Københavns Landbefæstning, mens Forsvarskommissionen sad. Men paa denne Forudsætning gjorde det ærede Medlem Brud, saa ofte og saa stærkt han paa nogen Maade kunde, og derfor var det ærede Medlems hele Holdning ikke politisk, men jesuitisk.

Det ærede Medlem har ikke mindst Gran af Anledning til at kaste nogen Skygge paa min Paalidelighed. Fra det Øjeblik af, da jeg erfarede, at det ærede Medlem som Krigsminister arbejdede for Københavns Landbefæstning, var jeg ham en aaben og ærlig og paalidelig Modstander.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

V. H. O. Madsen: Det forekommer mig, at den Udtalelse, der her blev fremført af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), tydeligt beviser Rigtigheden af min Paastand. Jeg har, fra det Øjeblik jeg blev Krigsminister, haft den bestemte